

Det passive dagpengesystem kan på 9 år fuldstændig tage initiativet og motivationen fra selv den bedste. Den bedste hjælp for de langtidsledige er hurtig arbejdsaktivering i lokalsamfundene. Kommunerne er tættest på borgerne og på arbejdspladserne. De er tættest med hjælpen, og hvis man ikke fuldt ud står til rådighed for arbejdsmarkedet efter denne lange ledighedsperiode, så er kommunerne også tættest med f.eks. hjælp til revalidering. Derfor tror vi på et system, der er bedre end bare at forlænge varighedsperioden.

Man trænger ikke til ekstra 9 år på dagpenge efter de 9 års udløb, men AF-systemet og a-kasserne, som vi kender dem i dag, bruger ikke alle muligheder for at bringe folk i arbejde.

Rådighedsbegrebet tages ikke højtideligt; det har arbejdsministeren jo også tidligere været inde på. Dernæst er det en kendsgerning, at AF-systemet ikke bruger de jobtræningspladser, som bliver stillet til rådighed. Det skønnes i øjeblikket, at kun 80 pct. af de jobtræningspladser, som kommunerne stiller til rådighed, bliver benyttet. Vi står altså i en situation, hvor der findes hundreder af ledige jobtræningspladser, men a-kassesystemet og a-kasserne magter ikke at give de langtidsarbejdsløse dette tilbud som et åbent tilbud i delperiode 2.

Det er paradoksalt, at AF-systemet i dag har adgang til tusinder af uudnyttede jobtræningspladser, samtidig med at vi har langtidsledige, som ikke får tilbudet. Venstre advarede, da arbejdsmarkedsreformen blev vedtaget. Der er sat så mange begrænsninger ind i reformen, at den vil modvirke målet om at få de ledige forsikrede i arbejde, f.eks. kravet om individuelle handlingsplaner. Det er skrupskørt, det er overflødig, og det er forsinkende at udarbejde en teoretisk handlingsplan, hvis indhold blot er, at borgeren skal have et ufaglært fabriksarbejde. Desværre har vi fået ret i vor kritik.

SF's forslag viser desperationen. Vi mangler ganske enkelt de mange nye job. Arbejdsløsheden kommer ikke under 300.000 de første par år. Vi står med en dyr arbejdsmarkedsreform, som alene for de regionale arbejdsmarkedsråds vedkommende koster 5 mia. kr., uden at vi har fået en krone ud af dem. I stedet foreslår vi, at man lemper vilkårene for erhvervslivet. For at gøre det stjerneklart: Det skal kunne betale sig at arbejde. Det skal kunne betale sig at være aktiv, og det skal kunne betale sig at søge job.

Vi er nogle stykker, der er dødtrette af en politik, der sætter det som sin højeste ambition, at

man blot rører rundt i gryden – orlov, jobrotation, arbejdsfordeling, eller hvad man nu kalder velfærdstabet.

Regeringen har hidtil kun bestræbt sig på at give de gamle ordninger nye paragraffer. Venstre kræver, at de gamle ordninger får et nyt indhold.

Tillad mig afslutningsvis at citere den romerske kejser Neros embedsmand, Gajus Petronius. Han skrev i sin satiriske roman, *Satyricon*:

»Vi arbejdede hårdt, men hver gang det begyndte at fungere, blev nye planer om omorganisering iværksat. Jeg lærte mig senere i livet, at vi er tilbøjelige til at møde hver ny situation gennem omorganisering, og jeg lærte også, hvilken vidunderlig metode dette er til at skabe illusion om fremgang, mens det i virkeligheden forårsager kaos, ineffektivitet og demoralisering.«

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det var jo noget af en tale, som jeg ikke skal sætte karakter på, men når jeg bad om ordet, var det, fordi det forekommer mig, at det nyvalgte folketingsmedlem fra Venstre har misforstået forslaget. Nu skal jeg selvfølgelig ikke bringe mig i en forsvarsposition over for forslaget som sådan, men det er dog vigtigt, at vi taler på samme grundlag.

Altså: Forslaget handler om, at man har nogle, der skal have forlænget deres dagpengere, og man får nu engang ikke forlænget sin dagpengere ved at komme i jobtræning. Det er bare sådan til almindelig folkeoplysning; sådan er arbejdsmarkedsreformen altså ikke skruet sammen.

Så vil jeg også godt sige, at det er rigtigt nok, at sådan som det ser ud nu, kan kommunerne få svært ved at få det fornødne antal jobtræningspladser, og det er jo, fordi vi har – og det havde jeg sådan set forstået at Venstre altid har været tilhængere af – en regional, decentral arbejdsmarkedspolitik, hvor man har de ansvarlige aktører tæt på de steder, hvor virksomhederne og de ledige er. Der er faktisk noget, der tyder på, at den regionale arbejdsmarkedspolitik ikke virker helt så godt det første år, som vi havde regnet med, og det er bl.a. også derfor, vi skal prøve at justere noget af det. Men jeg tror faktisk, at det nyvalgte folketingsmedlem kunne have brug for et lille møde ovre i Arbejdsministeriet, og det indbyder jeg meget gerne til.